

DUBBEL GEBOEKT

Een blijspel in drie bedrijven

door

WIES GEERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. - Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DUBBEL GEBOEKT** aan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **WIES GEERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/032
ISBN9789038518671

© 2026 Toneelfonds J. Janssens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(8 spelers)

GERARD, hoteluitbater met een apart gevoel voor humor

GERTRUDE, zijn vrouw, houdt van stijl en klasse

RUDIGER (m/v), heeft moeite met de letter "R"

EWOUT (m/v), partner van Rudiger

IAN (m/v), Spaans temperament, niet al te snigger

AMORY (m/v), nogal enthousiast, niet echt een talenwonder

STANLEY (m/v), wat komt die zoeken in het hotel?

BENNY (m/v), en hier kunnen we dezelfde vraag stellen

Mits kleine tekstaanpassingen kunnen 6 van de 8 rollen zowel door vrouwen als mannen worden gespeeld.

DECOR

PROLOOG: we zien (verkleind) een woonkamer. Er staat een zetel en een salontafel. Kan eventueel voor het voordoek gespeeld worden.

BEDRIJVEN: we zien nu de lobby van een hotel. Achteraan zijn 2 deuren. Eén deur schuin links (kamer 1), één deur schuin rechts (kamer 2). In het midden is een gewone deuropening met een rood gordijn, het kantoor. Boven de deuropening hangt het statieportret van de koning en de koningin. Centraal staat een balie met een afbeelding van een Lindenboom en daaronder "Hotel De Linde" en daaronder "Turnhout". Links vooraan en rechts vooraan zijn twee (identieke) zithoekjes met twee stoelen (zeteltjes) en een tafeltje.)

(Tip: ideaal is een zetel uit twee delen en twee identieke salontafels die na de proloog gewoon uit mekaar kunnen worden gehaald en aan de zijkanten opnieuw gebruikt als zithoekjes.)

Links vooraan is een opening richting inkomdeur van het hotel. Rechts vooraan is een opening richting trappenhal van het hotel. Dat staat ook aangegeven met pictogrammen.

PROLOOG

INTROMUZIEK

Het doek opent.

(In de zetel zit Ewout. Hij leest de krant.)

RUDIGER: Schat?

EWOUT: Uhu ...

RUDIGER: Wat hebt gij dit weekend in uw agenda staan?

(Ewout haalt verveeld/apathisch zijn gsm uit zijn zak.)

EWOUT: *(droog)* Zaterdag en zondag ...

(Rudiger zucht en verdwijnt weer links vooraan. Plots klinkt het geluid van een stofzuiger. Van links komt Rudiger op met een stofzuiger. Hij stofzuigt de kamer. Als hij bij de zetel komt, heft Ewout lui zijn rechterbeen op, zonder op te kijken. Rudiger stofzuigt onder zijn voet en onder de zetel. Nadien heft Ewout zijn linkerbeen op. Ook daar wordt gestofzuigd. Rudiger is duidelijk geïrriteerd. Hij wandelt af met de stofzuiger. Kort daarna keert hij terug met een vod. Hij kuist de salontafel af en begint de zetel te kuisen. Ewout staat lui op, opnieuw zonder op te kijken, en leest wandelend zijn krant verder. Rudiger kuist de zetel en verdwijnt weer links. Ewout gaat terug zitten en leest verder. Even later staat Rudiger terug in de kamer.)

RUDIGER: Zeg Ewout, vindt gij dat nojmaal? (hij kan geen 'R' uitspreken)

(Ewout reageert niet.)

Ik vjaag of gij dat nojmaal vindt ...

(Ewout kijkt op, wat geïrriteerd.)

EWOUT: Wat normaal vindt?

RUDIGER: Dat ik hiej loop te kuisen en dat gij justig uw kjangtje leest.

EWOUT: Ja, dat vind ik normaal ja, mag ne mens al geen krant niet meer lezen?

RUDIGER: Niet tejiwl dat ik hiej heel dat kot loop te kuisen ... ge zoudt kunnen helpen.

EWOUT: Zeg Rudiger, het is niet omdat gij het weer eens in uwe kop krijgt dat ge grote kuis wilt doen, dat ik direct de confetti door de kamer moet smijten en de fanfare moet bellen hé.

RUDIGER: Dat zeg ik toch niet, maaj als gij denkt dat ik hiej alles alleen ga doen, tajaja ...

EWOUT: Wat?

RUDIGER: *(theatraal)* Tajaaajaaa!

EWOUT: Allez, de fanfare is er precies al ...

(Vanaf hier staat de tekst van Rudiger normaal geschreven, maar hij kan geen letter 'R' uitspreken en maakt daar dus altijd een 'J' van.)

RUDIGER: Gij moet altijd van alles een lolleke maken gij ... gij ziet toch ook hoe vuil

het hier is ...

(Ewout kijkt laconiek rond.)

EWOUT: Nee, dat zie ik niet eigenlijk nee ...

RUDIGER: Ik zal u eens een brilleke breien zene ...

EWOUT: Wat gaat ge doen?

RUDIGER: Een brilleke breien ...

EWOUT: Ge doet maar hé ... al dat drama altijd ...

RUDIGER: Drama? Ik maak drama of wat?

EWOUT: Soms wel ja ...

RUDIGER: Als uw mama u hier moest zien zitten ... ze draait zich om in haar graf ...

EWOUT: Laat ons mama hierbuiten ...

RUDIGER: Gij doet gewoon niks meer, gij zijt lui, niet te geloven, ik heb daarjuist uwe sporttenu nog eens in het wasmachien gegoooid.

EWOUT: Die was toch niet vuil?

RUDIGER: Vuil? Neenee, maar dan bewegen die sportkieren ook nog eens ... want gij doet zelf niks meer ... en al zeker niet in het huishouden ...

EWOUT: Zevert niet ... gij hebt gewoon een kuisfobie ja ...

RUDIGER: Nee, ik wil gewoon een proper appartement ...

EWOUT: Ik hou u toch niet tegen hé?

RUDIGER: Nee, maar helpen doet ge ook niet ...

(Ewout reageert niet.)

Gij trekt u de laatste tijd van niks nog iets aan, niet van mij, niet van onze relatie, van niks ... niks interesseert u nog ...

EWOUT: Da's wél waar, maar ge vroeg een paar weken geleden toch voor een beetje meer ruimte? Wel ...

RUDIGER: Een beetje meer ruimte geven is niet in een andere zetel gaan zitten hé. Ik zou willen dat ge mij nog eens alle hoeken van de kamer laat zien.

EWOUT: Zodat ge weet waar ge nog moet stofzuigen of wat?

RUDIGER: *(boos)* Zie dat bedoel ik, gij neemt niks nog serieus.

EWOUT: Nee, ik maak mij niet meer zo rap druk als vroeger nee, dat klopt ...

RUDIGER: Allez, en sinds wanneer is dat dan wel?

EWOUT: Sinds ik in de leer ben bij ne Chinese filosoof.

RUDIGER: Ne Chinese filosoof?

EWOUT: Ja ... ne filosoof die erin gespecialiseerd is dat ge van al uw stress afgeraakt en u van niks onbelangrijk nog iets aantrekt ...

RUDIGER: Ochgot ... en hoe heet die filosoof dan wel?

EWOUT: Fok Joe!

(Rudiger loopt kwaad af. Ewout leest even verder. Rudiger komt terug op.)

RUDIGER: Dus ik ben onbelangrijk ...

EWOUT: Dat zeg ik toch niet ...

RUDIGER: Ah jawel, want ge trekt u van niks onbelangrijk nog iets aan ... en van mij ook niet, dus ben ik onbelangrijk hé ...

EWOUT: Zie, dat bedoel ik nu met drama zie ...

RUDIGER: Drama! Ik maak drama?

EWOUT: *(boos)* Ja, soms wel ja ...

RUDIGER: Ik zeg het, moest uw mama u zo bezighoren, ze draait zich echt om in haar graf ...

EWOUT: Nog eens? Allez, dan ligt ze terug juist ...

RUDIGER: Ik had naar mijn mama moeten luisteren vroeger, die had nog gezegd dat ge niks voor mij waart en dat ik mijn droom moest volgen ...

EWOUT: Uw droom?

RUDIGER: Ja, mijn droom ja, maar ja, ik had ingangsexamen gedaan en ik was er niet door, ik snap nog altijd niet waarom ...

EWOUT: Wat wou ge vroeger worden dan?

RUDIGER: Logopedist ...

(Ewout moet moeite doen om zijn lach te onderdrukken.)

Maar allez, weet ge niet meer hoe gelukkig we alle twee waren elf jaar geleden?

(Ewout denkt even na.)

EWOUT: En we kennen mekaar nog maar tien jaar ...

RUDIGER: *(droog)* Exact!

(Hij loopt weer boos af. Ewout rolt eens met zijn ogen en leest weer verder. Kort daarna komt Rudiger binnen met zijn trolley.)

EWOUT: Gaat ge op reis?

RUDIGER: Zo kan het écht niet verder, Ewout, ik kan dit niet meer ...

EWOUT: Wat kunt ge niet meer?

RUDIGER: Dit, ons, wij, alles ...

EWOUT: Zeg ... doe niet onnozel ...

RUDIGER: Onnozel? Vindt gij dit allemaal normaal? Vindt gij dat wij een normaal koppel zijn dan?

EWOUT: Normale koppels dat bestaat niet, in stationsromannekes ja ...

RUDIGER: Ja, dat kan goed zijn, maar dit wil ik niet meer Ewout ...

(Ewout zucht.)

EWOUT: Wat zoudt ge dan willen?

RUDIGER: Ik wil niks meer. Ik wil scheiden ...

EWOUT: Zijt ge daar weer? Vorig jaar begon ge daar ook al over.

RUDIGER: Ja, dan zal er niks veranderd zijn sinds toen hé ...

EWOUT: En nu? Zo vlak voor het groot familiefeest?

RUDIGER: Oh ja, we zullen samen gezellig naar het familiefeest gaan ... daar heb ik dus geen goesting meer in hé, al dat theater tegen de familie ... het perfect koppeltje spelen ... ze moesten eens weten hoe het er hier aan toe gaat ...

EWOUT: Da's toch plezant, familiefeesten ...

RUDIGER: Plezant? Plezant? Al dat fake gedoe, al dat melig gezever, overal "happy family", tante Chris van het koor die 10 keer per dag "Without you" zingt van Mariah Carey (*hij spreekt het dus uit als majaja keji*) ...

EWOUT: (*lachend*) Van wie?

RUDIGER: Ge weet wie ik bedoel ...

EWOUT: Jaja, en da's nu inderdaad wel wat afgezaagd aan het worden.

RUDIGER: Afgezaagd? Een stronnummer is dat.

EWOUT: Een wat?

RUDIGER: Een stronnummer!

EWOUT: En wat gaat ge dan doen met die valies?

RUDIGER: Ik ga weg ... ik heb tijd nodig om na te denken, en dat ga ik dit weekend nu eens doen, en daarna zien we wel ... maar dat familiefeest kunt ge op uwen buik schrijven ...

EWOUT: Allez, pak maar nen bic dan ...

RUDIGER: Dat doet u blijkbaar niks ...

EWOUT: Ah nee ...

RUDIGER: Ah nee ... Fok Joe ... juist ...

EWOUT: Voilà ...

RUDIGER: Awel, fok joe zelf ook dan! Tot volgende week. Misschien.

(Hij loopt naar buiten met zijn trolley en smijt de deur hard toe. Hij keert plots nog even terug.)

(boos) En de groeten aan de familie!

(En weer knalt de deur dicht.)

(Muziek – Licht uit.)

EERSTE BEDRIJF

(Gerard is bezig in de lobby. Hij keert de vloer, zet de bezem tegen de muur, hij zet nadien de stoeltjes recht en maakt de tafeltjes proper. De (vaste) telefoon op de balie rinkelt.)

GERARD: Schat?

(Er komt geen reactie.)

(roept) Schatje? Telefoon!

(Er komt weer geen reactie. Hij legt zijn kuisdoekje neer en loopt naar de balie. Als hij vlakbij de telefoon is en wil opnemen, komt Gertrude plots uit het kantoor. Ze haakt nonchalant af alsof Gerard er niet staat. Gerard zucht en keert terug naar zijn tafeltjes.)

GERTRUDE: *(overdreven chique Frans)* Hôtel Domaine De Lijnde, Bois de gymnastique, goeiemiddag.

GERARD: Schatteke, dat heet hier gewoon Hotel De Linde.

(Gertrude zucht.)

En een domein ... is dat onze voorhof van twee meter op drie?

(Gertrude kijkt hem nu vernietigend aan.)

En dan "bois de gymnastique" ... dat is hier gewoon Turnhout, schat ...

(Gertrude steekt plots haar vinger in de lucht, wacht even en doet alsof ze een vlieg uit de lucht grijpt. Blijkbaar haar stiltegebaar.)

Oké, ik zwijg al ... (mompelend) bois de gymnastique ...chance dat we ons hotel niet in Wijnegem hebben, of het was "Peu de chemise" geweest ...

GERTRUDE: Ja, een kamer? Voor dit weekend? Eventjes kijken of er nog iets vrij is.

GERARD: Of er nog iets vrij is ... alles is nog vrij ...

(Gertrude negeert het en doet alsof ze op haar laptop tokkelt (iets te nadrukkelijk.)

GERTRUDE: Ooh, u hebt geluk. We hebben nog één kamer vrij. Ja onze superior kingsize room is nog vrij.

GERARD: Onze wat? Maar enfin schat.

(Gertrude maakt opnieuw haar stiltegebaar (vinger omhoog, vlieg vangen). Gerard zwijgt.)

GERTRUDE: Dat kan zeker, op welke naam? Ter Ham. Ja natuurlijk meneer Ter Ham. En wat is de voornaam?

GERARD: (droog) Beau ...

GERTRUDE: Huh?

GERARD: Beau Ter Ham ... haha ...

(Gertrude kijkt hem stoïcijns aan. Gerard kijkt plots heel ernstig.)

Sorry schat ...

GERTRUDE: Ik noteer het zo. Komt in orde. Ja, tot dan meneer Ter Ham. *(ze haakt in en wandelt in het kantoor. Plots snelt ze terug en ze neemt ze de hoorn weer van de haak)* Ah ja, en ge kunt uw auto op de parking rijden. *(ze haakt weer in en wandelt weer naar het kantoor. Maar plots komt ze weer terug en ze neemt de hoorn opnieuw op)* En we hebben geen lift! *(ze legt de hoorn weer neer)*

(Plots begint Gerard luidop te lachen.)

Wat is er zo grappig?

GERARD: Boterham ... haha ... toch wel goed ...

(Gertrude zucht verveeld en loopt naar achter. Plots komt ze terug.)

GERTRUDE: Gerardus ...

GERARD: Schat, ik heet gewoon Gerard ...

GERTRUDE: Jaja ... zijt ge al naar de winkel geweest zoals ik had gevraagd?

GERARD: Hela, hela ... mij niet onderschatten hé schat ...

GERTRUDE: Ooh, maakt u geen zorgen, gij kunt alleen maar overschat worden, Gerardus.

GERARD: Gerard ... *(Hij loopt naar de buitendeur. (links vooraan))*

(Er klinkt een overdreven chique inkombel.)

(Gerard komt verbaasd terug binnen en wijst naar boven.)

Wat is dat?

GERTRUDE: Onze nieuwe inkombel. Daarjuist geïnstalleerd. Chique hé!

GERARD: Is dat nu niet een beetje overdreven, schat?

GERTRUDE: Overdreven? Ik probeer sinds we dit hotel hebben overgenomen een paar maanden geleden, om dit hotel wat meer cachet te geven, wat meer stijl. En die bel past daar perfect bij.

GERARD: Amai, succes zene schat, want dat was hier vroeger hét rendez-vous-hotel van Turnhout. Hier werd aangehouden dat het gene naam had. Elke dag waren alle kamers hier bezet.

GERTRUDE: En hoe weet gij dat zo goed?

GERARD: *(wat beschaamd)* Van horen zeggen ...

GERTRUDE: Jaja, en ik ga daar nu eens een chique hotelleke van maken zie. Gedaan met al die aanhouderij hier. Zo'n mensen zijn hier niet meer welkom. Dus ... de winkel?

(Gerard rolt met zijn ogen en loopt naar de inkomdeur. Gertrude haalt intussen twee cocktaildrankjes uit het kantoor en zet ze op de balie. Ze zet er een kom nootjes naast en neemt een grabbel. Opnieuw klinkt de chique inkombel. Gerard komt terug binnen. Hij heeft een kamerplant vast en een zak wortelen. Hij zet de kamerplant in de hoek van de kamer. Gertrude loopt er naartoe.)

GERTRUDE: Wat hebt gij nu bij?

(Gerard steekt de zak met wortelen omhoog en wijst naar de kamerplant.)

GERARD: Wat ge gevraagd had hé schat. Ga naar de winkel, en breng een mooie

kamerplant mee, met echte wortels. Voilà.

GERTRUDE: Die échte wortels moeten aan die plant hangen, imbécile!

GERARD: Hangen ze tegenwoordig *peekes* aan een kamerplant?

GERTRUDE: Oooh Gerardus, arrête, met uwe flauwen humor altijd, enfin! Vreselijk.

(Gerard ziet plots de drankjes staan en wijst.)

GERARD: En wat is dat?

GERTRUDE: Onze cocktail maison, een welkomstdrankje voor al onze gasten.

GERARD: Amai chique ...

GERTRUDE: Ik zeg het toch. Wij worden een chique hotel. Allez, we zullen er eens op klinken.

(Ze geeft Gerard een drankje en ze klinken.)

GERARD: In de ogen kijken hé schat, anders is het zeven jaar slechte seks.

GERTRUDE: *(droog)* Ja da's dan niet veel beter dan nu hé. *(Ze drinkt haar glas in één keer leeg en verdwijnt weer in het kantoor)*

(Gerard drinkt en vindt het duidelijk lekker. Ook zijn glas gaat in één teug leeg.)

GERARD: Lekker ...

GERTRUDE: *(vanuit het kantoor)* Zet de kamerplant maar op zijn plaats ...

(Gerard loopt met tegenzin naar de kamerplant en neemt hem vast. Net op dat moment klinkt de inkombel. Gerard zet de kamerplant weer neer. Benny komt binnen. Hij zet zijn trolley neer en loopt naar Gerard.)

BENNY: Benny Bley ...

GERARD: Nee, ik ook niet ...

BENNY: Pardon?

GERARD: Ik ben ook niet blij ...

BENNY: *(plat dialect)* Haha, neenee, ik héét Benny Bley ...

GERARD: Kiekeboe.

BENNY: *(wat verward)* Kiekeboe!

GERARD: Neenee, uwe naam zou zo uit ne strip van Kiekeboe kunnen komen ...

BENNY: Aah oké! Haha ...

GERARD: Gelijk boterham ...

BENNY: Boterham?

GERARD: Ja, Beau ... Ter Ham ... haha ...

(Benny snapt er weinig van.)

BENNY: Goed, kan ik inchecken ...

GERARD: Natuurlijk, ik roep de verantwoordelijke voor de reservaties ... *(roept)* Schat?

(Gertrude komt uit het kantoor naar de balie.)

GERTRUDE: Meneer, welkom in *(alweer op zijn Frans)* Hôtel Domaine De Linde ...

BENNY: Huh?

GERARD: De Linde ...

GERTRUDE: Gerardus! *(ze maakt het stiltegebaar)*

BENNY: *(loopt naar de balie)* Goeiemiddag. Ik ben Bley.

GERTRUDE: Ja ik ook meneer ... blij dat u er bent ...

BENNY: *(zucht)* Neeeee, ik héét Bley ...

GERTRUDE: Oh sorry, haha ... wat ne vrolijke naam ... schitterend ... en wat kan ik voor u doen, meneer Bley?

BENNY: Ik wou vragen of er nog een kamer vrij is voor twee dagen.

GERTRUDE: Oei, ik zal eens eventjes kijken of er nog iets vrij is ... *(tokkelt luid op de laptop)* ah u hebt geluk, we hebben nog één kamer vrij ...

(Gerard rolt met zijn ogen.)

GERTRUDE: Op de eerste verdieping. Kamer Hemelbed is nog vrij.

BENNY: Hemelbed, schone naam voor een kamer ...

GERTRUDE: Ja, dat zit zo, onze kamers zijn genoemd naar de plaatsen waar we onze kinderen hebben gemaakt. Steden, of plaatsen ... zoals Hemelbed, en we hebben hier beneden ook nog kamer Saint Tropez bijvoorbeeld *(wijst naar de kamer links)*

BENNY: Och tof ... *(wijst naar de rechtse kamer beneden)* en hoe heet die kamer dan?

GERARD: Kamer Keukentafel ... haha ...

GERTRUDE: Gerardus!

BENNY: Allez, origineel idee, en hoeveel kinderen hebt ge dan?

GERARD: Veel te veel ...

GERTRUDE: Ik heb zes kinderen, meneer ...

GERARD: Met mij toch ...

(Gertrude maakt het stiltegebaar.)

GERTRUDE: Gerardus, ga de welkomstcocktail halen in de keuken.

(Gerard verdwijnt in het kantoor.)

BENNY: Zes kinderen? Da's goed gewerkt ...

GERTRUDE: Haha ja, dus we hebben zes kamers ...

BENNY: Logisch ...

GERTRUDE: Bon, mag ik eventjes uw paspoort, meneer Bley.

(Benny geeft zijn paspoort, Gertrude steekt hem in de kaartlezer. Gerard komt terug binnen met een welkomstdrankje voor Benny met een rietje erin. Hij drinkt er stiekem even van. Niemand ziet het. Hij geeft het glas daarna aan Benny.)

GERARD: Een welkomstdrankje ...

(Benny neemt het aan en drinkt het in één keer leeg.)

BENNY: Lekker ...

(Gertrude rondt alles af en geeft Benny een sleutelkaart.)

GERTRUDE: Dat is in orde. Dit is de sleutel van uw kamer. Eerste verdieping, meneer Bley. U kan daar de trap op. *(wijst naar rechts vooraan)* Ons ontbijt is van 8 tot

10, en morgenavond is er een verrassingsoptreden in de lobby hier.

BENNY: Een verrassingsoptreden nog wel? Spannend ... van wie?

GERTRUDE: Morgen, meneer Bley, morgen ...

BENNY: Ik gok op een lokale schlagerzanger ... *(neemt zijn spullen en loopt rechts vooraan af)*

GERTRUDE: *(kijkt naar Gerard)* Gerardus, zoudt ge niet beginnen met die plant op zijn plaats te zetten om de lobby wat te versieren. Als dat niet te veel gevraagd is ...

GERARD: Te veel gevraagd? Ik versier gelijk den beste hé schat, ik heb u ook ooit versierd hé ...

GERTRUDE: Ja, maar ik ben gene kamerplant hé ... *(verdwijnt achter het gordijn)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via
www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen
aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **JANSSENS**
Voor de juiste keuze